

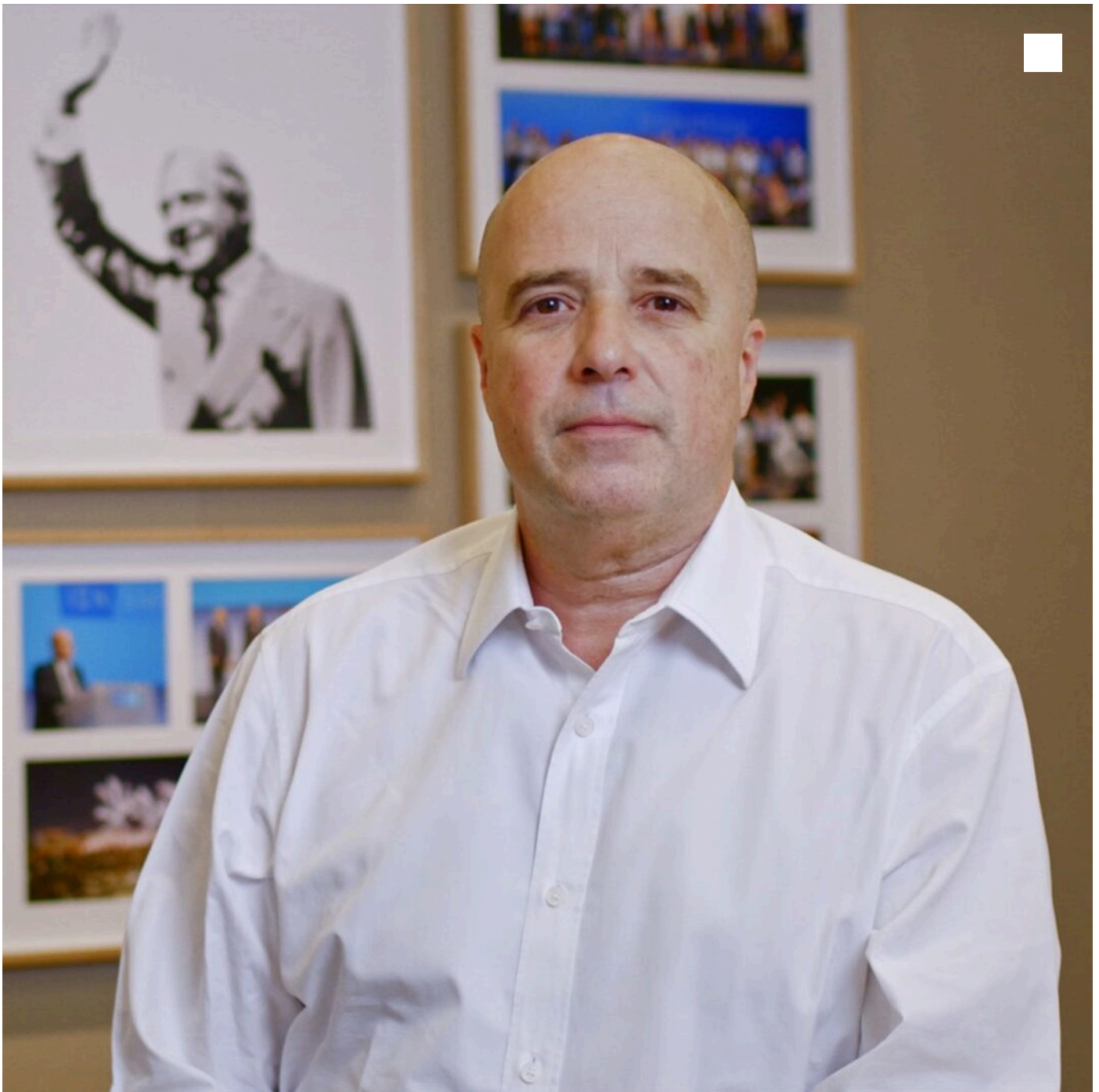

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

Ανδρέας Δρακόπουλος στην «Κ»: Δεν μας ζητούν ρουσφέτια. Ξέρουν ότι δεν κάνουμε

Δεν υποκαθιστούμε το Δημόσιο, το συμπληρώνουμε. Δεν ζητούν από εμάς ρουσφέτια, γιατί ξέρουν ότι δεν κάνουμε. Έχει αναπτυχθεί στην Ελλάδα κίνημα προσφοράς

9' 4" χρόνος ανάγνωσης

Ο Ανδρέας Δρακόπουλος, πρόεδρος του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, υπογραμμίζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι η Εθνική Βιβλιοθήκη σφύζει από κόσμο και κυρίως από νέους. «Σπουδαίες εικόνες. Αλλά δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε. “Εχθρός του καλού είναι το καλύτερο”, δεν λέμε;», προσθέτει. [SNF]

Αλέξης Παπαχελάς

[+ Ακολουθήστε](#)

10.05.2026 · 20:20

Φόρτωση Text-to-Speech...

Tηρεί την παρακαταθήκη του θείου του, **Σταύρου Νιάρχου**, που είχε ζητήσει η μισή δραστηριότητα του Ιδρύματος να αναπτύσσεται στην Ελλάδα. Ο **Ανδρέας Δρακόπουλος**, πρόεδρος του Ιδρύματος που φέρει το όνομα του μεγάλου εφοπλιστή, έχει συνεργαστεί με πολλές κυβερνήσεις για να φέρει εις πέρας φιλόδοξα εγχειρήματα στον πολιτισμό, στην εκπαίδευση, στην υγεία. Στη συζήτησή του με την «Κ» μεταφέρει την εμπειρία από τη συνεργασία του με το ελληνικό κράτος και τους εκπροσώπους του. Και απαντά στα σενάρια που κατά καιρούς κυκλοφορούν για την εμπλοκή του στην πολιτική.

– Έχουν περάσει 10 χρόνια από τη δημιουργία του Πάρκου, το οποίο έγινε τάχιστα σημείο αναφοράς για τους κατοίκους του λεκανοπεδίου και όχι μόνον. Σε σχέση με το αρχικό όραμα, πώς το βλέπετε να εξελίσσεται;

– Κατ’ αρχάς ας διαχωρίσουμε το Κέντρο Πολιτισμού Ιδρυμα Σταύρος Νιάρχος από το Ιδρυμα Σταύρος Νιάρχος, γιατί σε μεγάλη μερίδα του κοινού υπάρχει εντύπωση ότι είναι ένα και το αυτό. Το Πάρκο το οραματιστήκαμε, το υλοποιήσαμε, το αφιερώσαμε με μεγάλη ικανοποίηση στην ελληνική κοινωνία και ακόμη το ενισχύουμε με προγράμματα, προσφέροντας αδιαλείπτως κάθε δυνατή βοήθεια. Το στοίχημα ακόμη για εμένα εξελίσσεται.

Το Κέντρο Πολιτισμού – Το Πάρκο το οραματιστήκαμε, το υλοποιήσαμε, το αφιερώσαμε με μεγάλη ικανοποίηση στην ελληνική κοινωνία και ακόμη το ενισχύουμε με προγράμματα, προσφέροντας κάθε δυνατή βοήθεια. Πρώτον και κυριότερον, ωστόσο, είναι ότι το έχει αγκαλιάσει ο κόσμος.

✉ Πρωινό briefing

Οι σημαντικότερες ειδήσεις για να ξεκινήσετε τη μέρα σας.

Εγγραφείτε

Πρώτον και κυριότερον, ωστόσο, είναι ότι το έχει αγκαλιάσει ο κόσμος που το επισκέπτεται. Άρα τον ρόλο του τον υπηρετεί πιστά. Το, ας το πω έτσι, παράπονό μου, αν έχω ένα, είναι ότι θα μπορούσαν να γίνουν πολύ περισσότερα. Θα έπρεπε να είναι ακόμη πιο ζωντανό, να «ενταχθεί» στην ευρύτερη κοινωνία. Παρ’ όλα αυτά, το έχει αγκαλιάσει ο πολύς κόσμος. Σημείο αναφοράς, κατά τη γνώμη μου, εκτός από τη Λυρική Σκηνή που πραγματοποιεί σπουδαία δουλειά, είναι η Βιβλιοθήκη, η οποία όποτε την επισκέπτομαι σφύζει από κόσμο, ειδικά

νεαρόκοσμο. Σπουδαίες εικόνες. Αλλά δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε. «Εχθρός του καλού είναι το καλύτερο», δεν λέμε;

– Τι σημαίνει και τι συνεπάγεται στην πολύ ταραγμένη εποχή μας, η προσφορά στην κοινωνία; Και, ενδεικτικά, ποιος ο ρόλος σε αυτό το σημαντικό κοινωνικό κεφάλαιο ενός ιδρύματος όπως είναι το δικό σας;

– Αυτή είναι μία σύνθετη ερώτηση και για εμένα δεν υπάρχει «αποκλειστική» απάντηση. Η φιλανθρωπία, η κοινωνική βοήθεια, δεν πρέπει να συναγωνίζεται ή να ανταγωνίζεται τον δημόσιο τομέα. Εμείς, όπως τονίζαμε εξ αρχής, συμπληρώνουμε, δεν αναπληρώνουμε.

Όπου μπορούμε να βοηθήσουμε, το πράττουμε. Γεφυρώνουμε «χάσματα», αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες αλλά –το ξαναλέω– συμπληρώνουμε, δεν υποκαθιστούμε το κράτος.

– Ολα αυτά τα χρόνια, η –ας το θέσω έτσι– «συμβίωση» με το κράτος, η εμπειρία σας από επαφές με πολιτικούς τι γεύση σας άφησε;

– Πρώτα πρώτα έχουμε επισκεφθεί 135 χώρες, γνωρίζοντας πολλά διαφορετικά «μοντέλα». Εμείς προσπαθούσαμε πάντα να τηρούμε αποστάσεις, «εκτός πολιτικής», όπως και στην Ελλάδα, παρότι οι ανάγκες είναι τέτοιες που «συναντιόμαστε» σε πεδία όπου εμπλέκεται και το κράτος. Πάντα όμως με διαφάνεια. Οσα πρότζεκτ αναλάβαμε, και αυτά ήταν αρκετά, τα υπηρετούμε στο πλαίσιο της σύμπραξης δημόσιου – ιδιωτικού τομέα, θεσμό στον οποίο πιστεύουμε πάρα πολύ. Στη ζωή τίποτα δεν είναι τέλειο, αλλά σε γενικές γραμμές οφείλω να πω ότι με όσες κυβερνήσεις έχουμε συνεργαστεί δεν είχαμε κανένα παράπονο. Νομίζω όλοι οι κρατούντες αντιλήφθηκαν εξ αρχής ότι δεν έχουμε άλλους στόχους πέρα από το να βοηθήσουμε την κοινωνία. Αναπτύχθηκε έτσι ένα αμοιβαίο πλαίσιο εμπιστοσύνης.

– Αναρωτιέμαι: Ρουσφέτι σας ζητούν κάποιες φορές;

– Οχι, ποτέ, κι αυτό γιατί ξέρουν, νομίζω, ότι δεν κάνουμε ρουσφέτια. Γύρω στο 1997, 1998, στα Γιάννενα χτίζαμε έναν ξενώνα και με παίρνει τηλέφωνο ένας δημοσιογράφος και μου λέει, «θέλουμε να έρθουμε». Του απαντάω «πολύ ωραία». Και τότε ρωτάει: «Θα μας πληρώσετε τα έξοδα; Θέλουμε και κάτι έξτρα κ.λπ.». Λέω, «παιδιά, εμείς δεν κάνουμε τέτοια πράγματα». Και θυμάμαι ακόμη σήμερα ότι μου είπε: «Κοιτάξτε, αν δεν πληρώσετε, δεν θα έρθουμε και αν δεν έρθουμε, δεν θα γράψουμε και τίποτα». Απαντάω «αυτό είναι δικό σας θέμα, δεν είναι δικό μας. Ούτε ευρώ δεν πρόκειται να πάρετε». Οπότε νομίζω ότι από την αρχή κατάλαβαν όλοι και διαδόθηκε ότι δεν είμαστε σε αυτό το «μήκος κύματος» και δεν ζητούν. Και βεβαίως, εμείς δεν δίνουμε.

– Πολιτικά δίνετε κάποιες φορές την εικόνα «αιρετικού». Υπάρχει, π.χ., ο αστικός μύθος περί στήριξης σας προς τον Στέφανο Κασσελάκη ή το γεγονός ότι έχετε εκφραστεί πολύ θετικά για τον κ. Παύλο Πολάκη όταν ήταν αναπληρωτής υπουργός Υγείας.

– Προέρχομαι από τον κεντροδεξιό χώρο, από τη μία. Από την άλλη, λόγω χαρακτήρα και λόγω του έργου που κάνουμε, δεν ταυτιζόμαστε ούτε με κόμματα ούτε με πολιτικούς. Με τον κ. Πολάκη ξεκίνησε μια συνεργασία για τη Διεθνή Πρωτοβουλία της Υγείας. Αυτό το κάναμε το 2017, όταν ήρθε ο κ. Παύλος Πολάκης με τον τότε υπουργό Υγείας Ανδρέα Ξανθό. Ετυχε και ήταν αυτή η κυβέρνηση και εμείς απευθυνθήκαμε στο υπουργείο Υγείας, λέγοντας πείτε μας ποιες είναι οι ανάγκες, γιατί σκεφτόμαστε να αναλάβουμε πρωτοβουλία ώστε να βοηθήσουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας, όσο μπορούμε· μόλις είχαμε παραδώσει το Κέντρο Πολιτισμού και θέλαμε να προσφέρουμε και κάτι άλλο σημαντικό για την Ελλάδα.

Ρωτήσαμε «ποιες είναι οι ανάγκες σας;». Και απάντησε «ξέρεις ότι παιδιατρικό νοσοκομείο δεν υπάρχει εκτός Αθηνών;». Μεγάλωσα στην Αθήνα, αλλά αυτό δεν το είχα ποτέ σκεφτεί. «Γιατί δεν χτίζουμε», μου λέει, «ένα πολύ καλό νοσοκομείο, που να γίνει η ναυαρχίδα στη Θεσσαλονίκη και να καλύπτει και τα Βαλκάνια;». Του απαντώ «πάρα πολύ ωραία ιδέα». Συνεχίσαμε με την Κομοτηνή και θυμάμαι τότε που απορεί: «Μα, το εννοείς;». Λέω, «ναι. Να το κάνουμε». Και το αποφάσισα την ημέρα εκείνη. Λοιπόν, έλεγα πάντα να μην ξεχνάμε ποιοι έχουν βοηθήσει. Και δεν έχει να κάνει με πολιτικά, έχει να κάνει με το ποιοι άνθρωποι ασχολήθηκαν. Ασχολήθηκε λοιπόν [ο Πολάκης]. Αυτό μου είχε κάνει εντύπωση. Ήξερε τις ανάγκες και φτιάξαμε μαζί από την αρχή αυτό που λέγεται σήμερα Διεθνή Πρωτοβουλία της Υγείας στην Ελλάδα και δεν μπορώ να μην του αποδώσω ένα «ευχαριστώ» και για τη συνεργασία και για τις ιδέες.

Ναυαρχίδες του ΕΣΥ – Τα νοσοκομεία θα ενταχθούν στο ΕΣΥ αμέσως. Έχουμε ήδη εξασφαλίσει συνεργασίες με διεθνή νοσοκομεία, όπως το Johns Hopkins, το New York Hospital στο Μανχάταν, και στόχος μας είναι τα νοσοκομεία αυτά να γίνουν οι ναυαρχίδες του ΕΣΥ.

Πολλοί το μεταφράζουν αυτό, σου λένε είσαι υπέρ... Δεν είμαι υπέρ κανενός, είμαι υπέρ της Ελλάδος, υπέρ των πρότζεκτ τα οποία κάνουμε και της «απόδοσης» που θα έχουν στην κοινωνία. Αυτό μας ενδιαφέρει μόνο. Οσον αφορά τον κ. Κασσελάκη, στηρίζω υποτροφίες εκεί όπου έχω σπουδάσει, όμως τελικώς οι υποτροφίες δίνονται κατ' επιλογήν από το πανεπιστήμιο για Ελληνόπουλα. Ετσι, λοιπόν, ένα από τα παιδιά που γνώρισα πριν από 20 χρόνια έτυχε να είναι ο κ.

Κασσελάκης. Τον γνώρισα όπως γνώρισα και πολλά άλλα παιδιά. Εγώ βεβαίως δεν είχα καμία συμμετοχή στο τι θα επιλέξουν, ούτε μετέπειτα.

– Να ρωτήσω, αυτά τα νέα νοσοκομεία, τη δημιουργία των οποίων χρηματοδοτεί το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, σε τι θα είναι διαφορετικά από ένα «κλασικό» ελληνικό νοσοκομείο; Ποιος θα είναι ο ρόλος σας αφού λειτουργήσουν;

– Αφού ανοίξουν, δεν θα έχουμε κανένα ρόλο, όπως το ίδιο ισχύει και με το Κέντρο Πολιτισμού. Εκεί βέβαια έχουμε έναν άτυπο ρόλο, καθώς βοηθάμε χρηματοδοτώντας τα προγράμματα. Ειδικά πάντως τα νοσοκομεία, θα ενταχθούν στο ΕΣΥ αμέσως και αυτό που κάνουμε τώρα είναι ότι χτίζονται από τον κορυφαίο αρχιτέκτονα Ρέντσο Πιάνο, η φιλοσοφία του οποίου είναι ο ασθενής να αναρρώνει κοντά στη φύση, και εμείς για τα μηχανήματα και τον ιατρικό εξοπλισμό κάνουμε ό,τι το καλύτερο.

Πιο σπουδαίο από όλα, έχουμε ήδη εξασφαλίσει συνεργασίες με διεθνή νοσοκομεία, όπως το Johns Hopkins, το New York Hospital στο Μανχάταν, και στόχος μας είναι τα νοσοκομεία αυτά να γίνουν οι ναυαρχίδες του ΕΣΥ. Από εκεί και πέρα, εξαρτάται από το κράτος και από την κάθε κυβέρνηση να εκμεταλλευθεί το γεγονός ότι αρχίζουμε κάτι καινούργιο, που έχει τις καλύτερες προοπτικές ώστε να ενισχύσει το υπάρχον σύστημα υγείας. Παράλληλα, χρέος της πολιτείας είναι να τα στελεχωσει επαρκώς, υποστηρίζοντας γιατρούς και νοσηλευτές.

– Διασταυρώνεστε συχνά με την αποκαλούμενη «καλή Ελλάδα», αντλώντας αισιοδοξία;

– Πιστεύω ακράδαντα ότι υπάρχει μεγάλο τμήμα στην ελληνική κοινωνία που είναι αριθμητικά ισχυρό, υγιές, μαζί όμως πολύ ταλαιπωρημένο και απογοητευμένο. Και το χειρότερο από όλα είναι ότι ένα άλλο τμήμα της κοινωνίας έχει φτάσει σχεδόν στα όρια της απάθειας. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν πού να πιστέψουν, δεν έχουν τι να πιστέψουν, αδυνατώντας να αντεπεξέλθουν ακόμη και στα στοιχειώδη ως προς το ζην. Εδώ θέλω να επισημάνω και το εξής. Τα πολιτικά άκρα εκμεταλλεύονται αυτή τη συνθήκη, διεθνώς και στην Ελλάδα, ενώ μερίδιο ευθύνης φέρουν και μέσα ενημέρωσης, ενισχύοντας άμεσα ή έμμεσα τις «φωνές» των άκρων.

Η ακρίβεια, η πίεση της καθημερινότητας, αλλά και η τεχνολογία, οι φόβοι που ορθώνονται από την «αντικατάσταση» ανθρώπων από την ΑΙ. Αυτό με ανησυχεί πάρα πολύ: το ότι δεν είμαστε έτοιμοι ως παγκόσμια κοινωνία, και βεβαίως ελληνική, να το αντιμετωπίσουμε και ίσως βιώσουμε πολύ δύσκολες καταστάσεις. Αραγε η ΑΙ θα μεταβάλει την κοινώς εννοούμενη ανθρωπιά σε ισοπεδωτική εμπορευματοποίηση; Χρειάζονται, λοιπόν, ηγέτες με πλήρη επίγνωση των επερχομένων, συνεργασίες και στρατηγική. Επειγόντως.

– Τι άλλο μπορείτε ή σκέφτεστε να κάνετε εσείς για την Ελλάδα, μετά τα νοσοκομεία που είναι το μεγάλο στοίχημα;

– Ο θεός μου, Σταύρος Νιάρχος, ήθελε, όσο μπορούμε τουλάχιστον, η «μισή» μας δραστηριότητα να είναι στην Ελλάδα. Είναι πλέον πιο πολύ από τη «μισή», και λόγω του Κέντρου Πολιτισμού και λόγω της κρίσης που πλήγωσε τη χώρα πριν από 10-15 χρόνια, και συνεχίζουμε να τη βοηθάμε με άξονα την ενίσχυση της κοινωνίας. Από την άλλη, δεν είμαστε ένα ΑΤΜ από το οποίο ρέει χρήμα κρουνηδόν, έχουμε κι εμείς πλέον να κάνουμε επιλογές. Αλλά θέλω να πιστεύω ότι έχουμε βοηθήσει –εμφανώς και αφανώς– με πολλούς τρόπους την πατρίδα μας.

– Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε ότι ενισχύεται μία κουλτούρα ευεργεσιών, φιλανθρωπίας και στην Ελλάδα. Είναι και δική σας εκτίμηση;

– Το βλέπω και με ικανοποιεί πολύ γιατί και παλαιότερα είχα απορήσει κι εγώ: Πού είναι να βοηθήσουν αυτοί που έχουν; Τα τελευταία χρόνια υπάρχει πολύ μεγάλη κινητικότητα προσφοράς, κάτι πολύ ελπιδοφόρο. Το ζήτημα δεν είναι «πόσα θα δίνει ποιος». Είναι και μια κουλτούρα εθελοντισμού, προσφοράς στον πλησίον. Βλέπω ότι αυτό αρχίζει να γίνεται «κοινωνικό κίνημα» στην Ελλάδα.

– Και ο δικός σας στόχος, η φιλοδοξία σας; Έχει ακουσθεί κατά καιρούς ότι θέλετε να εμπλακείτε στην πολιτική και διάφορα άλλα...

– Συνεχίζουμε ως έχουμε από εδώ που είμαστε, την πορεία που χαράξαμε, βοηθάμε την κοινωνία, είμαστε ευγνώμονες γι' αυτό και μνημονεύουμε τον Σταύρο Νιάρχο που μας κληροδότησε τη δυνατότητα να βοηθάμε. Φιλοδοξίες άλλες δεν έχω.

– Ποια ήταν η βασική συμβουλή του Σταύρου Νιάρχου;

– Καμία και όλες μαζί. Δουλεύοντας με αυτόν, μάθαινες πολλά. Και τα μεγαλύτερα μαθήματα νομίζω δίνονται με το πώς δρας στην καθημερινότητά σου. Η φιλοσοφία του ήταν ότι πάντα πρέπει να τα δίνεις όλα, δηλαδή να δουλεύεις σκληρά, να μαθαίνεις κάθε μέρα. Και είναι κάτι που το ακολουθήσα στη ζωή μου και το λέω και στα παιδιά μου. Το βράδυ που πας για ύπνο να λες τα έδωσα όλα σήμερα. Δεν σημαίνει ότι θα πάρεις «Α» σε όλα. Αλλά να τα δίνεις όλα, ό,τι μπορείς κάθε μέρα. Αυτό: Να τα δίνεις όλα.